

Manifest 2023

**Viure des de i amb Jesús,
per transformar el món
amb esperança**

Preparació: ACO Diòcesi Orihuela-Alacant

INTRODUCCIÓ

L'anàlisi de la realitat actual i tot el que succeeix en el món el podem realitzar des de molts punts de vista i diverses perspectives.

La visió dels principals reptes que tenim, que és el que ens preocupa, no té res a veure segons a qui va dirigit o des de quina perspectiva es realitza.

Així doncs, conceptes com: inflació subjacent, creixement del PIB, desacceleració econòmica global, control de dèficit estructural, regles fiscals... s'apliquen en contextos macroeconòmics que poc s'acosten a les necessitats i preocupacions de la gran majoria de les persones.

Les nostres veïnes i veïns, familiars, companyes i companys de treball, gent dels nostres barris i poblacions i, per descomptat, les nostres germanes i germans d'altres països més desfavorits, tenen altres preocupacions.

No arribar a final de mes o l'elevat cost de la vida (en el cas de les famílies de classe mitjana-baixa) en altres casos, el que preocupa és sobreviure dia a dia. Aquesta és la realitat de moltes persones.

QUÈ ESTÀ PASSANT EN L'ACTUALITAT?

Tenim moltíssims reptes importants:

- La crisi migratòria, que viu el seu gran drama en el Mediterrani davant unes autoritats i polítiques europees incapaces de gestionar-lo i donar resposta, on la gent intenta buscar una vida millor fugint de la fam (més de 250 milions de persones a tot el món van sofrir inseguretats alimentària, segons l'informe de l'ONU de 2022) i de les guerres (9 cops d'estat per aixecaments militars a Àfrica en els últims tres anys, més altres intents frustrats). També fugen de la violència als seus països d'origen per l'alta taxa d'homicidis (a Centreamèrica es van registrar més de 9.737 morts el 2022, segons informe d'ACNUR).

“L'ideal de la primera comunitat cristiana sembla molt allunyat de la realitat actual! Perquè la migració sigui una decisió realment lliure, és necessari esforçar-se per garantir a tots una participació equitativa en el bé comú, el respecte dels drets fonamentals i l'accés al desenvolupament humà integral. Només així es podrà oferir a cadascun la possibilitat de viure dignament i realitzar-se personalment i com a família. És clar que la tasca principal correspon als països d'origen i als seus governants, cridats a exercitar la bona política, transparent, honesta, amb amplitud de mires i al servei de tots, especialment dels més vulnerables. No obstant això, aquells han d'estar en condicions de realitzar tal cosa sense ser despallats dels propis recursos naturals i humans, i sense ingerències externes dirigides a afavorir els interessos d'uns pocs. I allí on les circumstàncies permetin triar si migrar o quedar-se, també haurà de garantir-se que aquesta decisió sigui informada i ponderada, per a evitar que tants homes, dones i nens siguin víctimes d'il·lusions perilloses o de traficants sense escrúpols” (Missatge del papa Francesc per a la 109ena Jornada mundial del migrant i del refugiat).

- El cost de la vida actual, on moltes famílies sofreixen unes condicions tan precàries, que els dificulten poder accedir als productes de necessitat més bàsics o que sofreixen “pobresa energètica”.
- L'esgarrifós augment de la violència masclista (que es nega des de determinats grups polítics, que a més tenen responsabilitats de govern en ajuntaments i algunes comunitats autònomes).

Sobretot, és molt preocupant observar com no és una realitat pròpia d'individus que s'han quedat en el passat o l'educació cultural dels quals és d'una altra època, sinó que es viu en augment des de persones més joves, fruit d'una sobreexposició i dependència de les xarxes socials i les noves tecnologies, on paradoxalment tenim la possibilitat d'estar més connectats que mai i no obstant això és quan més soles i sols ens sentim.

- L'immens repte de la cura del bé comú i del nostre planeta, des d'una perspectiva de respectar els recursos que tenim i que es reparteixin des de l'òptica de l'equitat i justícia social. Un món on proliferen les desigualtats socials, també en la crisi climàtica que vivim.
- Recentment, en la tremenda tragèdia fruit d'una catàstrofe natural com el terratrèmol sofert al poble veí del Marroc o inundacions a Líbia, hem pogut constatar com la desgràcia s'encebava sempre amb les més desfavorides i desfavorits, i on la tragèdia és molt major en la població que malviu en habitatges construïts amb material més pobre i de baixa qualitat.
- Vivim una veritable crisi de valors, on des de determinades corrents d'opinió es potencia l'individualisme ("el primer ets tu", "cuida't"...), mentre va perdent força la solidaritat, el servei als altres, i tots aquells valors que signifiquen superar l'egocentrisme i sortir d'un mateix. Paradoxalment s'ha deteriorat la salut mental i emocional de les persones. En una cerca excessiva i patològica de la felicitat fictícia i molt superficial, no som capaces de gestionar les frustracions, els fracassos i aprendre de les situacions negatives.

HI HA MOTIUS PER A L'ESPERANÇA

Per a albirar aquesta situació que ens pot arribar a desanimar i mantenir-nos en la inacció, la Doctrina Social de l'Església ens orienta en la reflexió i en la conducta de les persones des de ser i sentir-nos comunitat i en la immensa i bella tasca de construir un ordre social just i fratern.

Des del testimoniatge de tantes persones i des de la llum de l'evangeli i el missatge de Jesús, som convidats a la transformació. Veritablement

serem transformadors i ens transformarem quan som capaços de sortir de nosaltres mateixos i viure des de i amb Jesús de Nazaret. Malgrat la situació actual, del que estem vivint com a societat, hi ha motiu per a l'Esperança. Aquest és el lema triat per al curs actual 2023/2024, en l'últim Comitè General: *Que l'esperança us ompli d'alegria* (Rm 12,12).

“L'esperança cristiana és una virtut humil que ens ajuda a no ofegar-nos en les dificultats de la vida” (paraules del Papa Francesc)

“Si tenim esperança, confiarem en les promeses de Déu; tindrem la certesa interior que si fem ‘obres justes’ rebrem el nostre ‘guardó’, sí, la pau en aquest món i la vida eterna en el món esdevenidor” (D. i C. 59:23).